สมอพิเภก

ชื่ออื่น ๆ ลัน สมอแหน แหน แหนขาว แหนต้น

ชื่ออังกฤษ Fructus Terminaliae Belliricae, Belleric Myrobalan, Beleric Myrobalan

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Terminalia bellirica* (Gaertn.) Roxb.

วงศ์ COMBRETACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ ประเทศไทยพบขึ้นทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก

ส่วนที่ใช้ ผลแก่จัดและแห้ง

สารสำคัญ สารกลุ่ม tannins (ประกอบด้วย chebulagic acid, ellagic acid, gallic acid, tannic acid)

กลิ่น และรส กลิ่นเฉพาะเล็กน้อย รสเปรี้ยว ฝาดสุขุม

การใช้ตามภูมิปัญญา ตำราสรรพคุณยาไทย ใช้แก้เสมหะจุกคอ ทำให้ชุ่มคอ แก้โรคตา แก้ธาตุกำเริบ บำรุงธาตุ แก้ไข้ แก้ริดสีดวง สมอพิเภกจัดอยู่ในมหาพิกัดยาตรีผลา (มะขามป้อม สมอไทย และสมอพิเภก)

การศึกษาทางเภสัชวิทยา สมอพิเภกมีฤทธิ์ลดระดับ cholesterol ในกระต่าย มีผลป้องกันหัวใจขาดเลือดในหนู มีผลปกป้องตับ ซึ่งสารสำคัญคือ gallic acid สารสกัดแอลกอฮอล์มีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียหลายชนิด

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2551.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรื่องวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว

ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน